

Tekst til Slumstormerpladen.

Balladen om Bandit

Der var en fyr i Jægergården

de andre kaldte ham Bandit

En af de mange, som vort samfund behandler som det rene skidt

Hans far gav ham tæv og bøjede armen

Og moren græd, men lod stå til

Bandit blev en af gadens unger

en taber i det store spil

På gangen hang hans lærers frakke

en pakke smøger, de stak frem

Bandit han tog den lille pakke

de sendte ham på børnehjem

Der lærte han omtrent det hele

hvordan man stjæler og gør bræk

han tog en springtur ind til byen

og der forfalskede han en check

Han er på flugt og bare femten

så tar man sig jo let et skud

og PUSHEREN, han gav ham syre

Bandit han flipped kraftigt ud

han flipped rundt i fire dage
til depressionen satte ind
Han er et offer for systemet
et barn af slum og nedrighed
Han ville ikke leve mere
for ham var femten år tilpas
og uden at sige farvel til nogen
røg pulsen med et stykke glas
Hans venner kom og tog det fra ham
de standsed blodets stride strøm
Bandit han gik amok med kniven
hans venner måtte holde ham
De gik med ham til hospitalet
her sagde lægen: Klar det selv
han er på flugt og bare femten
og blir han seksten er det held.

Fanden Ta

Fanden ta ham fyren med det lange hår
fanden ta en kælling der ikke holder kæft
fanden ta en arbejder der ikke knokler løs
fanden ta studenten og hele hans gesjæft –
fanden ta de gamle
og ta de unge med –

slås de med hinanden

så lar de mig i fred

Hvem har det godt når folket har det skidt?

Hvem bestemmer farten når det gælder profit?

Hvem er fjenden hård som granit

Hvem skal tas af fanden før folket kan bli frit?

Fanden ta de kvinder der vil være fri

fanden ta et folk som altid vil ha mer

fanden ta alle dem som ikke makker ret

fanden ta en verden som ikke lyster mer –

fanden ta de sorte og ta de røde med –

slås de ikke med hinanden får jeg aldrig fred?

Uropatruljen

På gaden ved midnat er der råb og larm

en fed mand i grønt vrider om din arm

du ber ham gi slip men din hånd er klam

hvad du end vil så må du bare gå med ham

det er uropatruljen

og det er BT 34.177

Pludselig hører man et jammerskrig

de har fat i noen de ikke ka li

mens de slår los føler de sig fri

Danmark har fået et fascistisk politi

det er uropatruljen
og det er CB 39.970
Hvem er det der begynder at slå?
Hvem er det som kun tar de små?
Hvem er det som lar de store gå?
Overalt ses deres biler, røde, grønne, grå
Det er uropatruljen
og det er AJ 44.354
De farer rundt med pistol i civil
de er helt amerikanske i stil
kyniske bagmænd ser til med et smil
mordere og hajer tager sig et sikkert hvi
for det er uropatruljen
og det er BT 34.177
og det var BT 34.178

Fru Andersen

Fru Andersen er gammel – hendes krop den er slidt ned
det var det eneste hun havde, og den orker ikke mer
I lang tid har hun puklet hårdt, haft meget overtid
men det hjælper hende ikke, når andre nu tar fat
Hun har meget stor erfaring fra sit lange arbejdsliv
men det hjælper hende ikke, hun skal længre ned i løn
Hun har ikke mere råd til lejen i sin lejlighed

hun må flytte til en mindre, siger byens myndighed
De sidste to år har hun måttet slide som et bæst
en boss må aldrig mærke, når nogen takler af
Hun har ligget vågen, tænkt på ordren, mesteren vil gi
Andersen må vaske trapper, hvis hun vil hænge på
Fru Andersen er gammel, hendes krop den er slidt ned
og dem der sled den ned, vil ikke ha den mer.

Lou Shan passet

tekst Mao Tse-Tung:

Koldt blæser vestenvinden
fjernt i frostluften
kalder vildgæssene
i morgenmånens lys
I morgenmånens lys
smælder hestehove skarpt
og signalhornets lyd
ja det forstummer
Sig ikke at passet forsvares med jern
for på denne dag med et skridt
vil vi overskride det
ja, vi vil overskride det
Bjergene er blå som havet
Og døende sol er som blod.

Den sorte Firkant

Fra Stenbroen midt på Blågårds Plads

Og 500 meter til hver side

lever nogle enkelte i spas

og alle andre ser du slide

på Blågårds pisker regnen ned

drankerne er fulde og våde

direktøren går forbi og er vred

at de sidder dør er ham en gåde

Sorte Firkant, dine gader er mørke

men i dit sind er der lys

Sorte Firkant, fra din stenørken

skal direktøren snart få sig et gys

De der ikke vil køre med

i løbet som køres af andre

og så dem der lod sig køre ned

over Blågårds Plads ses de vandre

de syntes at verden er forrykt

ser på dens forjagede færden

for dem er at være undertrykt

den naturligste plads i verden

I hundred år fra far til søn

arbejder uge efter uge

folket får en ussel løn
så rigmanden penge kan puge
den Sorte Firkant gir nogle guld
mens andre kun får sølv i håret
for at glemme drikker man sig fuld
mens chefen får penge ned i foret
Når direktøren er blevet rig
men vil ha endnu flere penge
ja så køber han det hus du bor i
og tjener på det er for ringe
han sviner med landets gode muld
hans slags folk er vandaler
forureningen giver ham guld
mens regeringen bare taler
Fra stenbroen midt på Blågårds Plads
og 500 meter til hver side
lever nogle enkelte i spas
og alle andre ser du slide
På Blågårds Plads lyser solen op
arbejderen ser, liv er en gave
fra chefen erobrer han sin krop
vil ikke længer være slave.
Sorte Firkant, dine gader er mørke
men i dit sind er der lys

Sorte Firkant, fra din stenørken
skal direktøren snart få sig et gys

Al magt til folket

Se en bror har taget en beslutning
han har valgt hvad han vil
han er gået ind i kampen
han spiller ingen andres spil
kampen gør ham stærk
kampen gør ham fri
al magt al magt al magt til folket
Se en søster viser ansigt
hun forkaster det som andre har skabt
hun er gået ind i kampen
slaven som hun var, er gået tabt
Hvem regerer hen over vort hoved
hvem siger hvad der skal ske i mit liv
alle må gå ind i kampen
sammen kan vi forme vort liv
Planeten brænder som et bål
kloden kunne blive befriet land
det er værd at gå ind i kampen
for at rense jord og luft og vand
Vort land det tilhører folket

men tyve har solgt det for profit
det er værd at gå ind i kampen
folket kan gøre Danmark frit
kampen giver os styrke
kampen gør os fri
al magt al magt al magt til folket

Balladen om Beatrice Smith

Husker I Beatrice Smith
I Tåstrup havde hun hus
Bee gik for vidt
og så blev hun knust
de satte hende ud
de satte hende ud
ud fra hendes hus
Lejen var for stor
Bee lavede en aktion
hun betalte for at bo
men ikke for administration
hun var imod profit
hun var imod profit
profit på sit hus
Bee sendte bud
da hendes hjem det gjaldt

brødre og søstre tog derud
fyrre var vi i alt
for at hun ku bli
for at hun ku bli
bli i sit hus
Ejeren af hendes hus
tog de sorte til hjælp
halvtreds kom i bus
med hunde, gas og hjelm
for at få hende ud
for at få hende ud
ud af hendes hus
Vi sad arm i arm
lænket fast i geled
dagen den var varm
ingen ku vide hvor hed den blev
da de kom med gas
da de kom med gas
ud til hendes hus
Mikkelstrups hund hedder Tyrk
puds dem! sa han til den
og så blev den styg
bed sig fast i vores ben
for at få os væk

for at få os væk
væk fra hendes hus
Slagsmålet blev for hårdt
Bee sagde stop
gik med sønnen bort
og kampen den holdt
de fik hende ud
de fik hende ud
ud af hendes hus
Bee blev boligløs
det var samfundets gave
for Bee ville hellere dø
end være systemets slave
derfor skulle hun ud
derfor skulle hun ud
ud af sit hus.
en var varm
ingen ku vide hvor hed den blev
da de kom med gas
da de kom med gas
ud til hendes hus
Mikkelstrups hund hedder Tyrk
puds dem! sa han til den
og så blev den styg

bed sig fast i vores ben
for at få os væk
for at få os væk
væk fra hendes hus
Slagsmålet blev for hårdt
Bee sagde stop
gik med sønnen bort
og kampen den holdt
de fik hende ud
de fik hende ud
ud af hendes hus
Bee blev boligløs
det var samfundets gave
for Bee ville hellere dø
end være systemets slave
derfor skulle hun ud
derfor skulle hun ud
ud af sit hus.